Onsdag den 20. januar 2021

P9_TA(2021)0014

Menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2019

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2021 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2019 (2020/2208(INI))

(2021/C 456/09)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-traktater og -instrumenter på menneskerettighedsområdet,

— der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (i det følgende benævnt »chartret om grundlæggende rettigheder«),

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 2, 3, 11 og 17,

— der henviser til artikel 2, 3, 8, 21 og 23 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til artikel 17 og 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, som blev fremlagt den 28. juni 2016,

— der henviser til FN's 17 mål for bæredygtig udvikling og til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og de generelle bemærkninger fra FN's Menneskerettighedskomité,

— der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og de generelle bemærkninger fra FN's Komité for Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder,

— der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) og de generelle henstillinger fra FN's Komité for Afskaffelse af Diskrimination mod Kvinder,

— der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder (UNCRC) af 20. november 1989 og de to valgfrie protokoller hertil, der blev vedtaget den 25. maj 2000,

— der henviser til FN's konvention af 30. marts 2007 om rettigheder for personer med handicap,

— der henviser til FN's Generalforsamlings politiske erklæring om hiv og aids med titlen »On the Fast Track to Accelerating the Fight against HIV and to Ending the AIDS Epidemic by 2030«, der blev vedtaget den 8. juni 2016,

— der henviser til FN's erklæring om rettigheder for personer, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller sproglige minoriteter, som blev vedtaget den 18. december 1992,

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 22. december 2018 om en global opfordring til konkrete foranstaltninger til fuldstændig afskaffelse af racisme, racediskrimination, fremmedhad og lignende intolerance samt omfattende gennemførelse og opfølgning af Durban-erklæringen og -handlingsprogrammet,

— der henviser til FN's Generalforsamlings beslutning om at udpege den 22. august til FN's internationale mindedag for ofre for religions- eller trosbaseret vold, som blev vedtaget den 28. maj 2019,

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2467 af 29. april 2019 om konfliktrelateret seksuel vold,

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed og til EU's strategiske tilgang til kvinder, fred og sikkerhed 2019-2024 (WPS),

— der henviser til EU's og FN's Spotlightinitiativ om udryddelse af vold mod kvinder og piger,

— der henviser til Beijinghandlingsplanen og handlingsprogrammet fra den internationale konference om befolkning og udvikling samt til resultaterne af deres revisionskonferencer,

— der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 190 af 21. juni 2019 om vold og chikane,

— der henviser til ILO's 100-årserklæring af 21. juni 2019 om fremtidens arbejde,

— der henviser til aftalememorandummet af 16. august 2019 om samarbejde mellem FN's Miljøprogram og FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder,

— der henviser til Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, som blev vedtaget den 5. november 1992,

— der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (i det følgende benævnt »Istanbulkonventionen«) af 11. maj 2011, som ikke er blevet ratificeret af alle medlemsstater,

— der henviser til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019 — »Keeping human rights at the heart of the agenda« af 28. april 2015 (JOIN(2015)0016), der blev vedtaget af Rådet den 20. juli 2015, og til sin midtvejsevaluering fra juni 2017 (SWD(2017)0254),

— der henviser til EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2020-2024, der blev vedtaget af Rådet den 17. november 2020,

— der henviser til Rådets konklusioner af 18. februar 2019 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2019,

— der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2019 om EU-tiltag til styrkelse af regelbaseret multilateralisme,

— der henviser til Rådets konklusioner af 15. juli 2019 om EU's prioriteter i FN og på den 74. samling i FN's Generalforsamling,

— der henviser til Rådets konklusioner af 14. oktober 2019 om demokrati,

— der henviser til EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI-personer), der blev vedtaget den 24. juni 2013,

— der henviser til EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed, der blev vedtaget den 24. juni 2013,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, der blev ajourført af Rådet den 12. april 2013, vedrørende ytringsfrihed online og offline, der blev vedtaget af Rådet den 12. maj 2014, og vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, der blev vedtaget af Rådet den 14. juni 2004,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder for så vidt angår ikkeforskelsbehandling i EU's optræden udadtil, der blev vedtaget af Rådet den 18. marts 2019,

— der henviser til EU's menneskerettighedsretningslinjer for sikkert drikkevand og sanitet, der blev vedtaget af Rådet den 17. juni 2019,

— der henviser til revisionen i 2019 af retningslinjerne for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, der blev vedtaget af Rådet den 16. september 2019,

Onsdag den 20. januar 2021

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. oktober 2020 med titlen »Meddelelse om EU's udvidelsespolitik 2020« (COM(2020)0660) og til den geopolitiske dagsorden for EU-valgperioden 2019-2024,

— der henviser til Kommissionens rapport fra juni 2020 med titlen »Legal gender recognition in the EU — The journey of trans people towards full equality«,

— der henviser til den fælles meddelelse af 25. november 2020 fra Kommissionen med titlen »EU's kønshandlingsplan III (GAP III) — en ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil« (JOIN(2020)0017) og til rådsformandskabets konklusioner af 16. december 2020 om GAP III,

— der henviser til EU LGBTI-undersøgelse II af 14. maj 2020 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen »A long way to go for LGBTI equality«,

— der henviser til Den Europæiske Ombudsmands beslutning af 30. juli 2020 om EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU,

— der henviser til rapporterne fra EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU og til betænkningerne fra Europa-Parlamentets tværpolitiske gruppe om religions- og trosfrihed og religiøs tolerance,

— der henviser til EU's årsberetning 2019 om menneskerettigheder og demokrati i verden,

— der henviser til sin beslutning af 13. september 2017 om korruption og menneskerettigheder i tredjelande ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 3. juli 2018 om krænkelser af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om EU's retningslinjer og mandatet for EU's særlige udsending til fremme af religions- og trosfrihed uden for EU ([3]),

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om menneskerettigheder og demokrati i verden og Den Europæiske Unions politik på området — årsberetning 2018 ([4]), samt til sine tidligere beslutninger om tidligere årsberetninger,

— der henviser til alle sine beslutninger vedtaget i 2019 om krænkelser af menneskerettigheder, demokrati og retsstat (kaldet uopsættelige beslutninger) i henhold til forretningsordenens artikel 144,

— der henviser til sin Sakharovpris for tankefrihed, som i 2019 blev tildelt Ilham Tohti, en uygurisk menneskerettighedsforkæmper, økonomiprofessor, fortaler for uygurmindretallets rettigheder i Kina og politisk fange, der holdes fængslet i Kina,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0259/2020),

A. der henviser til, at fejringen i 2019 af 10-året for chartret om grundlæggende rettigheder har mindet Unionen om sin erklærede forpligtelse og traktatbaserede forpligtelse til beslutsomt at fortsætte indsatsen for at beskytte, fremme og overholde menneskerettighederne, både i og uden for EU; der henviser til, at EU ved denne lejlighed bekræftede sit tilsagn om at forblive en indflydelsesrig aktør på den internationale scene og om fortsat at spille en førende rolle som en global forkæmper for demokrati og menneskerettigheder;

([1]) EUT C 337 af 20.9.2018, s. 82.
([2]) EUT C 118 af 8.4.2020, s. 15.
([3]) EUT C 411 af 27.11.2020, s. 30.
([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0007.

B. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en kerneværdi i EU, og at retten til ligebehandling og ikkeforskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i traktaterne og chartret om grundlæggende rettigheder, og til, at integration af kønsaspektet derfor bør gennemføres og medtages som et horisontalt princip i alle EU's aktiviteter og politikker;

C. der henviser til, at kristne er den mest forfulgte religiøse gruppe i verden, idet de udgør 80 % af alle forfulgte religiøse troende; der henviser til, at denne forfølgelse spænder fra rutinemæssig forskelsbehandling, når det gælder uddannelse, beskæftigelse og det sociale liv, til begrænsninger af alle former for ytringer og endog fysiske angreb mod kristne samfund, som nærmer sig den internationale definition af folkedrab, som FN har vedtaget;

D. der henviser til, at Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet fra 1995 i nu 25 år har fremhævet betydningen af lige rettigheder og muligheder for kvinder samt deres lige deltagelse i beslutningstagningen og i den demokratiske proces til konsolidering af demokratiet;

E. der henviser til, at manglen på kvinder, der er involveret i udviklingen af kunstig intelligens (AI), øger risikoen for forudindtagethed; der henviser til, at videnskabelig uddannelse er vigtig for at opnå færdigheder, anstændigt arbejde og job med fremtid samt for at bryde med de kønsstereotyper, der betragter disse områder som værende typiske mandeområder, således at kvinder kan udøve deres menneskerettigheder fuldt ud;

F. der henviser til, at EU i anledning af fejringen af 30-året for FN's konvention om barnets rettigheder i november 2019 understregede sit tilsagn om at udvikle en omfattende strategi for børns rettigheder og forældrerettigheder og sætte dem i centrum for EU's politikker; der henviser til, at Parlamentet var vært for en særlig konference den 20. november 2019, som behandlede en række spørgsmål, herunder udfordringer for så vidt angår beskyttelse af barnets rettigheder i en digital verden i konstant forandring, navnlig med hensyn til at forbyde adgang til børnepornografi og bekæmpe chikane og vold, overvinding af hindringer for den fulde udøvelse af børns rettigheder og håndtering af væbnede konflikters ændrede karakter og deres konsekvenser for børns fremtid, herunder disse konflikters konsekvenser for deres udvikling og uddannelse og senere i livet, samtidig med at der tages hensyn til de erklæringer, som børn har fremsat i debatten;

G. der henviser til den krise, som den globale covid-19-pandemi har udløst, de måder, hvorpå staterne har reageret på den, forværringen af uligheder og de vanskeligheder, den har forårsaget, navnlig for de mest sårbare og marginaliserede grupper, samt for kvinder, og dens indvirkning på internationale forbindelser, den regelbaserede internationale orden og konflikter, som alle har langsigtede konsekvenser for alle spørgsmål, der vedrører respekten for menneskerettighederne;

H. der henviser til, at den krise, der er forårsaget af pandemien, eksempelvis har ført til, at de fleste lande har truffet kriseforanstaltninger, der begrænser friheden til at nyde godt af mange menneskerettigheder, deriblandt først og fremmest fri bevægelighed og forsamlingsfrihed, eller har indført nye overvågningsmetoder for at forhindre overførsel af covid-19-virusset; der henviser til, at disse foranstaltninger på legitim vis har givet anledning til at rejse spørgsmål om deres nødvendighed, lovlighed, proportionalitet, ikke-diskriminerende karakter, varighed og konsekvenser ud fra ønsket om at sikre de grundlæggende friheder på kort og lang sigt; der henviser til, at pandemien desuden er blevet ledsaget af yderligere negative tendenser, der underminerer demokratiet og indskrænker civilsamfundets råderum i visse lande;

I. der henviser til, at den globale recession, som er forårsaget af pandemien, kan føre til, at regeringer prioriterer at stimulere den økonomiske aktivitet og tiltrække investeringer; understreger, at dette ikke bør ske på bekostning af deres ambitioner med hensyn til politiske mål og standarder for visse andre områder såsom beskyttelse af menneskerettighederne, klimaindsats og bekæmpelse af fattigdom, især fattigdom hos børn og deres familier;

J. der henviser til, at den globale vækst i autoritær regeringsførelse og populisme udgør en trussel mod de værdier og principper, som Unionen bygger på;

K. der henviser til, at autoritære regimer i stigende grad styrer væk fra kursen mod modne demokratier og vestlige demokratiske standarder og forankrer sig i positioner, der medfører fortsatte og bevidste krænkelser af menneskerettighederne; der henviser til, at disse autoritære regimer begrænser grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og derved skaber et falsk indtryk af vælgerbaseret legitimitet ved valg, der ikke kan betragtes som frie, retfærdige eller gennemsigtige;

L. der henviser til, at miljøkatastrofer, herunder klimaændringer og skovrydning, er resultatet af menneskelige handlinger og medfører menneskerettighedskrænkelser ikke alene over for de mennesker, der er direkte berørt, men også over for menneskeheden som helhed; der henviser til, at det er vigtigt at anerkende sammenhængen mellem menneskerettigheder og miljøbeskyttelse; der henviser til, at det er afgørende at sikre adgang til vand, når det drejer sig om at forhindre spændinger i visse regioner;

M. der henviser til, at større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker samt indbyrdes mellem EU's eksterne politikker udgør et ufravigeligt krav, for at EU's menneskerettighedspolitik bliver vellykket og effektiv; der henviser til, at politikker til støtte for menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet og bekæmpelse af straffrihed bør integreres i alle andre EU-politikker med en ekstern dimension såsom udvikling, migration, sikkerhed, terrorbekæmpelse, kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, udvidelse og handel; der henviser til, at øget sammenhængskraft bør sætte EU i stand til at reagere hurtigere i de tidlige faser af menneskerettighedskrænkelser og være en mere aktiv og troværdig aktør på menneskerettighedsområdet på globalt plan;

N. der henviser til, at fuld respekt for menneskerettighederne og europæiske standarder blandt EU's partnere og nabolande, herunder i forbindelse med håndteringen af flygtningekrisen og håndteringen af migration, er en af Den Europæiske Unions vigtigste prioriteter; der henviser til, at menneskerettighedssituationen, der er berørt af covid-19-pandemien, giver anledning til bekymring i nabolandene, som skal træffe passende foranstaltninger i denne henseende og samarbejde med deres respektive civilsamfund, som omfatter pro-europæiske og demokratiske medlemmer;

O. der henviser til, at et stigende antal lande, navnlig i Asien, Mellemøsten, Afrika og Latinamerika, har gjort brug af rejseforbud for at forhindre menneskerettighedsforkæmpere i at deltage i internationale arrangementer;

Menneskerettigheder og demokrati: generelle tendenser og centrale udfordringer

1. glæder sig over reaktionerne på covid-19-pandemien i de stater, der som deres grundlæggende krav har fastsat retten til liv og sundhed; understreger, at det samtidig er afgørende at sikre, at folk har en passende levestandard; understreger, at alle foranstaltninger som reaktion på pandemien skal være baseret på og overholde menneskerettighederne og principperne om ikke-forskelsbehandling og bør sikre, at der gøres fremskridt hen imod opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling;

2. understreger behovet for at sikre fuld respekt for menneskerettighederne og overholdelse af princippet om, at menneskerettighederne er universelle og umistelige, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne, og fordømmer ethvert forsøg på at relativisere dem;

3. udtrykker meget alvorlig bekymring over den tilbagegang i de demokratiske standarder og menneskerettighedsstandarderne og i udøvelsen af de grundlæggende frihedsrettigheder, som krisen har forårsaget i nogle lande; er af den opfattelse, at dette tilbageslag primært skyldes en vækst i autoritær regeringsførelse samt de ødelæggende økonomiske og sociale konsekvenser af krisen og den omstændighed, at disse benyttes som et påskud til at manipulere de statslige institutioner og valgtidsplanerne, undertrykke de aktiviteter, som menneskerettighedsforkæmpere, navnlig minoritetsforkæmpere, politiske modstandere, medierne eller civilsamfundsrepræsentanter, udfører, og begrænse de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne, herunder rettighederne for personer eller grupper, der udsættes for forskelsbehandling, såsom LGBTI-personer, til formål, der ikke har noget med pandemien at gøre; understreger i denne forbindelse fremkomsten af hadefuld tale på grund af race, etnicitet, religion eller kaste, desinformation, angreb på sårbare grupper, der anklages for at sprede virusset, stigningen i vold i hjemmet og kønsbaseret vold og ulighed mellem kønnene; udtrykker bekymring over tilfælde af forskelsbehandling i forbindelse med fordelingen af covid-19-pandemirelateret bistand; afviser enhver form for afslag på bistand under alle omstændigheder, herunder på grund af religion; fremhæver desuden med bekymring anvendelsen, i strid med menneskerettighederne, af digitale teknologier, der har til formål at inddæmme pandemien ved at spore borgerne og hente deres private data;

4. bekræfter, at stater skal afholde sig fra at udnytte covid-19-pandemien til at konsolidere autoritær magt, til at svække demokratiet og retsstatsprincippet eller til at undertrykke menneskerettighederne; udtrykker dyb bekymring over forværringen af de foranstaltninger, som autoritære regimer har truffet med henblik på at undertrykke meningsforskelle og begrænse civilsamfundets råderum; understreger vigtigheden af civilsamfundet, hvis eksistens giver mulighed for fleksible, rettidige og virkningsfulde reaktioner over for regimer, der krænker folkeretten, menneskerettighederne og de demokratiske principper; er bekymret over, at covid-19-relaterede nødforanstaltninger ofte ikke kombineres med klare forpligtelser til at ophæve dem, når krisen er overstået;

5. minder om, at universel adgang til sundhedspleje er en menneskeret, og støtter alle fremskridt, som gøres hen imod universel sundhedsdækning, og som er afgørende for bæredygtig udvikling; glæder sig over Den Europæiske Unions globale reaktion på covid-19-pandemien på grundlag af Team Europe-tilgangen, som fokuserer på at udtrykke solidaritet og tilbyde konkret bistand til partnere, navnlig de mest sårbare og berørte lande;

6. bemærker med bekymring manglerne i mange dele af sundhedssystemet, som underminerer folks ret til fysisk og mental sundhed og til retsmidler, og manglerne i de forebyggende foranstaltninger til at undgå forurening, i vand- og sundhedsforanstaltningerne, i information og i forbindelse med ikkeforskelsbehandling hvad angår adgang og rettigheder; glæder sig over Kommissionens erklæring om, at vacciner mod covid-19 bør gøres tilgængelige globalt, og at EU vil gøre sit yderste med dette mål for øje;

7. minder om, at staterne i forbindelse med covid-19-pandemien skal sikre, at deres indsats omfatter en kønssensitiv og tværsektoriel tilgang med henblik på at sikre alle kvinders og pigers ret til at leve uden forskelsbehandling og vold og til at få adgang til de essentielle seksuelle og reproduktive sundhedsydelser, de har behov for;

8. minder om, at pandemien også har ført til et fald i overvågningen og dokumenteringen af menneskerettighedskrænkelser på globalt plan; støtter de internationale bestræbelser på at evaluere de forskellige nationale reaktioner på pandemien for så vidt angår begrænsninger af politiske, sociale og økonomiske frihedsrettigheder og på at arbejde hen imod at etablere en fælles menneskerettighedsbaseret ramme, der kan danne grundlag for fremtidige reaktioner på sundhedskriser; glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen og Det Internationale Institut for Demokrati og Valgbistand (IDEA) har udviklet Global Monitor;

9. fordømmer på det kraftigste de mange tilfælde af forskelsbehandling, intolerance, forfølgelse og drab i forbindelse med race, etnicitet, nationalitet, social klasse, kaste, religion, tro, sprog, alder, køn, seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika, der fortsat forekommer i mange lande og samfund; beklager de intolerante og hadefulde erklæringer og handlinger over for personer og samfund; mener, at udbredelsen af racisme, antisemitisme og fremmedhad i mange lande er uacceptabel; insisterer på, at regeringer rundt om i verden klart fordømmer og anlægger en nultolerancetilgang til racisme og forskelsbehandling;

10. understreger den enorme og stigende trussel mod menneskerettighederne, som klimaændringer, ødelæggelse af miljøet og tab af biodiversitet medfører, idet mennesker fratages den grundlæggende ret til livet, navnlig på grund af større hungersnød i verden, økonomiske og sociale uligheder, begrænsning af adgangen til vand og yderligere dødsfald som følge af fejlernæring og øget spredning af sygdomme; understreger, at klimaændringer også undergraver udøvelsen af andre menneskerettigheder, herunder retten til fødevaresikkerhed, sikkert drikkevand og sanitet, sundhed, ordentlige boligforhold, selvbestemmelse, arbejde og udvikling; henleder endvidere opmærksomheden på de risici, som klimaændringer udgør for fred og sikkerhed, eftersom fødevareusikkerhed og vandknaphed kan føre til konkurrence om naturressourcer og dermed til ustabilitet og konflikter i og mellem stater; henleder især opmærksomheden på forbindelsen mellem udnyttelsen af naturressourcer og finansieringen af konflikter, krige og vold, direkte eller indirekte, herunder fra visse aktørers side i den private sektor; fremhæver, at de mindst udviklede lande er de mest sårbare over for klimaændringer, da de har sværest ved at modstå deres ødelæggende virkninger, selv om de producerer færre drivhusgasser end rigere lande, som er mindre tilbøjelige til at blive påvirket af klimaændringerne;

11. bekræfter, at fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og klima- og miljøtiltag er indbyrdes forbundne, navnlig fordi den internationale menneskerettighedslovgivning giver adgang til retsmidler og retlige klagemuligheder for genoprejsning for de skader, der forårsages af klimaændringer, til gennemførelse af foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer og til at holde stater, virksomheder og enkeltpersoner ansvarlige for deres reaktioner på klimaændringerne og de handlinger, som bidrager til en yderligere forringelse af miljøet;

12. understreger, at biodiversitet og menneskerettigheder er indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige, og minder om staternes menneskerettighedsforpligtelser til at beskytte den biodiversitet, som disse rettigheder er afhængige af, herunder ved at give borgerne mulighed for at deltage i biodiversitetsrelaterede beslutninger og give adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tab og forringelse af biodiversitet; giver udtryk for sin støtte til de begyndende standardiseringsbestræbelser på internationalt plan i forbindelse med miljøkriminalitet; opfordrer i denne forbindelse EU og medlemsstaterne til at fremme anerkendelsen af økocid som en international forbrydelse i henhold til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC);

Onsdag den 20. januar 2021

13. understreger behovet for at lægge særlig vægt på bistand til miljø- og klimafordrevne personer; mener, at det er vigtigt at arbejde på internationalt plan for at definere begrebet »miljøfordrevne personer« i FN-regi med henblik på at etablere en international retlig ramme og vedtage en fælles tilgang til beskyttelse af de personer, der er tvunget til at forlade deres hjemsted; erkender, at de miljømæssige konsekvenser af klimaændringerne kan forværre problemer med tvangsfordrivelser, og understreger derfor behovet for hurtigt at gennemføre politikker, der mindsker virkningerne af klimaændringerne i overensstemmelse med Parisaftalen;

14. udtrykker stor bekymring over skovrydning, ulovlig minedrift og fremstilling af ulovlige narkotika, navnlig i Amazonas i 2019, eftersom skovene bidrager til at afbøde klimaændringerne ved at absorbere og lagre kuldioxid; understreger, at oprindelige folk ofte har været de første ofre for skovrydning, hvilket blandt andre rettigheder bringer deres ret til jord og adgangen til livsvigtige ressourcer i fare; understreger i denne forbindelse retten til at fastlægge og opstille prioriteter og strategier for deres selvudvikling og for anvendelsen af deres jord, territorier og andre ressourcer; understreger, at straffrihed for krænkelser af oprindelige folks rettigheder er en drivkraft bag skovrydning, og anser derfor ansvarliggørelse for disse krænkelser for at være af afgørende betydning; bemærker, at ulovlig udnyttelse af naturressourcer kan have alvorlige negative konsekvenser for lokalsamfundenes sociale, økonomiske, kulturelle, civile og politiske rettigheder, herunder folkenes grundlæggende ret til selvbestemmelse og princippet om permanent suverænitet over deres naturressourcer;

15. glæder sig over de voksende forhåbninger og mobiliseringer af borgere, navnlig de yngre generationer, til fordel for politiske og samfundsmæssige ændringer, der er gunstige for overholdelse af menneskerettighederne, demokratisk regeringsførelse, lighed og social retfærdighed, en mere ambitiøs klimaindsats og bedre miljøbeskyttelse; fremhæver, at der i 2019 er opstået massive protestbevægelser i alle regioner i verden, som afspejler disse ambitioner, kræver forandring i de institutionelle og økonomiske beslutninger i samfundet, kræver handling til bekæmpelse af klimaændringer og støtter udviklingen af et mere retfærdigt globalt samfund; fordømmer, at folk i mange lande nægtes retten til at demonstrere fredeligt, med retlige, administrative og andre midler såsom undertrykkelse af demonstrationer gennem magtanvendelse, chikane og vilkårlige tilbageholdelser; understreger, at flere hundrede fredelige demonstranter blev anholdt i 2019, hvoraf mange blev behandlet dårligt og vilkårligt tilbageholdt og har måttet betale store bøder i retssager, hvor de proceduremæssige minimumsstandarder ikke blev garanteret; understreger betydningen af at bevare den fredelige karakter af protestaktioner og udtrykker bekymring over visse marginalgrupper, der har benyttet sig af den mulighed, som demonstrationer og udtryk for sociale bevægelser giver for at gennemføre dem gennem vold og forstyrrelse af dagligdagen; opfordrer regeringerne til ikke at anvende uforholdsmæssig magt mod fredelige demonstranter og til at stille alle gerningsmænd bag sådanne handlinger til ansvar;

16. mener, at de politiske reaktioner på de legitime krav fra samfund, familier og enkeltpersoner, der er baseret på inklusiv dialog, som medfører positive ændringer, er af afgørende betydning; fordømmer på den anden side undertrykkelsen af fredelige bevægelser, navnlig gennem sikkerhedsstyrkernes overdrevne magtanvendelse, som visse regeringer har påført deres befolkninger for at kvæle meningsforskelle og kritiske røster;

17. understreger, at mord, fysiske og ærekrænkende angreb, fængsling, dødstrusler, chikane, intimidering og begrænsninger af ytringsfriheden fortsat anvendes systematisk overalt i verden mod menneskerettighedsforkæmpere, herunder kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, forkæmpere for religion og trosopfattelser, lokalsamfund, indfødte befolkningsgrupper, miljø- og jordrettighedsforkæmpere, ikkestatslige organisationer (NGO'er) og civilsamfundsaktivister, whistleblowere og journalister; bemærker, at kvindelige menneskerettighedsforkæmpere udsættes for kønsspecifikke trusler;

18. er dybt bekymret over visse landes anvendelse af repressiv lovgivning om cybersikkerhed og terrorbekæmpelse til at slå ned på menneskerettighedsforkæmpere; understreger, at der er politiske tendenser til mere indgroet nationalisme og misbrug af religion med politisk gevinst for øje, hvilket fører til intolerance;

19. understreger, at det er EU-institutionernes opgave aktivt at støtte organisationer og enkeltpersoner, der forsvarer demokratiet og menneskerettighederne; kræver retfærdighed og ansvarliggørelse for alle angreb på menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer EU til at støtte og beskytte menneskerettighedsforkæmpere i al deres mangfoldighed; understreger i denne forbindelse betydningen af Parlamentets indsats for at få deres stemme hørt og for at lægge pres på tredjelandes myndigheder for øjeblikkeligt og betingelsesløst at få løsladt menneskerettighedsforkæmpere, der er tilbageholdt som følge af deres aktivisme; støtter de europæiske politiske fondes arbejde med at styrke de demokratiske processer og fremme en ny generation af politiske ledere rundt om i verden;

20. er alvorligt bekymret over den vedvarende svøbe i form af krige og militære konflikter og langvarig besættelse eller annektering af områder, som fører til alvorlige krænkelser af den humanitære folkeret og menneskerettighederne, navnlig folkedrab, massedrab, tvangsfordrivelser af civilbefolkninger, herunder religiøse mindretal, og seksuel vold, navnlig mod kvinder og børn; fordømmer på det kraftigste diktatoriske eller autoritære magtmyndigheders engagement i stedfortræderkrige og understreger, at forhandlede politiske løsninger er en forudsætning for varig fred; udtrykker dyb bekymring over de øgede internationale politiske spændinger og i visse regioner i verden i forbindelse med ikkestatslige væbnede gruppers og terrororganisationers øgede aktivitet og udviklingen af vold mellem samfund;

21. beklager, at en række regeringer, der har ladet sig inspirere af indadskuende holdninger, selv om FN i 2020 fejrede sit femoghalvfjerdsårsjubilæum, har taget skridt til at modarbejde multilateralisme og internationale samarbejdsbestræbelser til fordel for fred, konfliktløsning og beskyttelse af menneskerettighederne baseret på de formål og principper, der ligger til grund for UDHR, folkeretten, FN-pagten og Helsingforsslutakten; kritiserer manglen på fælles internationalt lederskab fra demokratiske landes side til konsekvent at reagere på alvorlige krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og til at gå sammen om at fremme menneskerettigheder og demokrati og til at opretholde regelbaserede internationale systemer og opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at afhjælpe denne mangel på lederskab;

22. beklager den vanskelige situation for migranter og flygtninge rundt om i verden, navnlig fordrevne kvinder, børn, personer med handicap og kroniske sygdomme, personer med forskellig seksuel orientering og personer, der tilhører forfulgte etniske, religiøse og trosmæssige mindretal, som er blandt de mest sårbare; bemærker, at antallet af internationale migranter i 2019 skønnes at være på næsten 272 millioner ([5]), hvilket svarer til 3,5 % af verdens befolkning, hvoraf 20 millioner var flygtninge ([6]), og at der i løbet af de seneste to år har været omfattende fordrivelser og migrationshændelser; bemærker stigningen i antallet af asylansøgere i 2019, der ansøgte om international beskyttelse i medlemsstaterne i EU-27 ([7]) som følge af repressiv praksis og menneskerettighedskrænkelser begået af bl.a. diktaturer, der sidder på den politiske magt ulovligt; fordømmer politiske foranstaltninger, der udhuler migranters og flygtninges menneskerettigheder og bringer deres sikkerhed og liv i fare; fordømmer på det kraftigste tilfældene af forskelsbehandling, intolerance, forfølgelse og drab i forbindelse med migrations- eller flygtningestatus; afviser den negative tendens til chikane og kriminaliseringen af det arbejde, der udføres af dem, der forsvarer migranters og flygtninges menneskerettigheder og yder dem bistand;

23. glæder sig over, at bestræbelserne på at fremme kvinders og pigers rettigheder er blevet yderligere fremhævet på verdensplan; bemærker dog, at intet land i verden endnu har opnået ligestilling mellem kønnene;

24. understreger, at der fortsat forekommer udbredt kønsbaseret vold, herunder kvindedrab, og forskelsbehandling i alle dele af verden, herunder i EU, som skyldes ulighed mellem kønnene, ulige kønsbestemte normer og magtdynamik, kulturel praksis såsom kastebaseret forskelsbehandling eller veletablerede diskriminerende retssystemer samt propaganda og desinformation, der underminerer kvinders rettigheder; fordømmer udnyttelsen af kvinder gennem menneskehandel og alle former for kønsbaseret vold, herunder seksuel, fysisk og psykisk vold, som er blandt de mest udbredte og systematiske krænkelser af menneskerettighederne;

25. fremhæver endvidere brugen af seksuel vold rettet mod kvinder på grund af deres holdninger, religion, filosofiske eller seksuelle orientering eller deres aktivisme til forsvar for menneskerettighederne; understreger, at kvinder og piger fra etniske, religiøse og trosbaserede mindretal er dobbelt sårbare over for kønsspecifik vold og forskelsbehandling; minder om, at vold mod lesbiske og biseksuelle kvinder i form af »korrigerende voldtægt« fortsat er et systemisk problem i nogle lande på grund af social stigmatisering og diskriminerende retssystemer;

26. fordømmer den fortsatte tilbagegang for ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder, herunder alle forsøg på at afvikle eksisterende rettigheder og beskyttelse på området seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) samt lovgivning, politikker og praksis, der fortsat nægter eller begrænser disse rettigheder i mange lande i verden; fordømmer i denne forbindelse, at der nægtes adgang til økonomisk overkommelig, omfattende seksualundervisning af høj kvalitet, familieplanlægningstjenester, moderne præventionsmidler, sikker og lovlig abort og sundhedspleje for mødre, og fordømmer misbrug og mishandling af kvinder i sundhedsmiljøer for svangerskabs, graviditets- og fødselspleje samt

([5]) World Migration Report 2020 — International Organisation for Migration (https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf).
([6]) Ifølge data offentliggjort af UNHCR (https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=fd4J).
([7]) Asylstatistikker — Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics).

tvangsmæssig seksuel og reproduktiv sundhedspraksis, der ikke respekterer kvinders frie og informerede samtykke; fremhæver behovet for at beskytte forældre i sårbare situationer, navnlig enlige forældre og dem, der har store familier, for at hjælpe dem med at undgå fattigdom og social udstødelse; påpeger behovet for at skabe et socialt og økonomisk miljø og betingelser, der gør det muligt for forældre at fortsætte deres faglige udvikling;

27. fremhæver behovet for at beskytte mødre i sårbare situationer, navnlig enlige mødre, for at forebygge fattigdom og social udstødelse; påpeger behovet for at skabe det sociale og økonomiske miljø og de betingelser, der gør det muligt for mødre at fortsætte deres faglige udvikling;

28. fordømmer også regeringer verden over, der modsætter sig eller tilskynder til negative reaktioner mod kvinders krav om lige rettigheder; understreger den fremtrædende rolle, som kvinder spiller gennem deres aktivisme i politiske og sociale bevægelser, og beklager den høje pris, de har måttet betale ved blive ofre for vold forårsaget af brutal undertrykkelse og krig samt seksuel udnyttelse under væbnede konflikter;

29. udtrykker dyb bekymring over de fortsatte alvorlige menneskerettighedskrænkelser mod børn rundt om i verden i 2019, året for 30-årsdagen for konventionen om barnets rettigheder, nemlig børnearbejde, tidlige ægteskaber og tvungne ægteskaber, menneskehandel og udnyttelse af børn, herunder til seksuelle formål, rekruttering eller hvervning af børn til grupper, anvendelse af børnesoldater i væbnede konflikter, seksuelt misbrug af børn og prostitution, familieadskillelse og tilbageholdelse af børn, herunder af indvandringsrelaterede årsager, samt de udfordringer, som piger står over for med hensyn til seksuel og kønsbaseret vold, utidig graviditet, hivinfektion og skolefrafald; finder det beklageligt, at mange børn og unge i forbindelse med pandemien har været nødt til at tage arbejde for at opfylde basale behov og støtte deres husstande og som følge heraf er gået ud af skolen; understreger, at denne uønskede udvikling er et tilbageskridt hvad angår børns skoleundervisning;

30. udtrykker sin dybe sorg over og fordømmelse af de terrorangreb og bombninger, som blev begået i første halvdel af 2019, og som var rettet mod troende og deres religiøse samlingssteder, der skal bevares og beskyttes; er alarmeret over, at disse gruopvækkende handlinger faldt sammen med hadekampagner understøttet af visse politiske ledere og terrorgrupper, der forsøger at nægte eller begrænse retten til tanke-, samvittigheds-, religions- eller trosfrihed; opfordrer indtrængende staterne til at fremme tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed og beskytte sårbare religiøse mindretal og trossamfund ved hurtigt at skride til handling mod de gerningsmænd, der begår vold eller tilskynder til had;

Fremme og beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder skal sættes i centrum for EU's udenrigspolitik

31. minder om, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, solidaritet, retsstaten og respekt for menneskerettighederne som fastsat i artikel 2 i TEU; understreger, at fremme af disse værdier udadtil, fremme af demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettighedernes universalitet og udelelighed og respekt for principperne i De Forenede Nationers Pagt og folkeretten er kernen i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i overensstemmelse med artikel 21 i TEU og Unionens strategiske interesser og bør afspejles på en effektiv og sammenhængende måde inden for alle Unionens forbindelser med tredjelande;

32. understreger betydningen af de bestræbelser, som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen gør for at bekæmpe og reagere på en robust og handlekraftig måde over for krænkelser af menneskerettighederne, uanset hvor de forekommer, herunder i nære partnerlande, og for løbende at styrke bevidstheden og kendskabet hos embedsmænd i EU og dets medlemsstater med hensyn til menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene; minder om, at et effektivt engagement og en meningsfuld dialog med civilsamfundet er en hjørnesten i en vellykket menneskerettighedspolitik; opfordrer alle EU-delegationer og deres respektive kontaktpunkter for menneskerettigheder til konsekvent at stå ved deres forpligtelse til at mødes med menneskerettighedsforkæmpere, herunder kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af civilsamfundet, besøge tilbageholdte aktivister, prodemokratiske dissidenter og menneskerettighedsforkæmpere, overvåge deres retssager og slå til lyd for deres beskyttelse i det pågældende land; opfordrer også EU-delegationerne til at fremme sådanne foranstaltninger, når besøgende MEP'er forsøger at gennemføre dem inden for rammerne af Europa-Parlamentets officielle missioner; understreger betydningen af ikke blot at tackle konsekvenserne, men også de grundlæggende årsager til menneskerettighedskrænkelserne;

EU's arbejde på multilateralt plan

33. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at udvikle en eksplicit strategi for at imødegå, at stater i stigende grad udtræder af og anfægter de internationale menneskerettighedsrammer, i overensstemmelse med de erklærede tilsagn om multilateralisme i handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati, samt for at imødegå forsøg på internationalt plan på at undergrave begrebet menneskerettigheder som fastlagt i UDHR; understreger sit synspunkt om, at den internationale menneskerettighedslovgivning og løftet om at nå verdensmålene for bæredygtig udvikling inden 2030 fortsat bør udgøre hjørnesten; anbefaler, at EU fortsætter sin indsats ved at samarbejde med lande og interessenter, som måske eller måske ikke deler de samme værdier som EU, med henblik på at bevare eller udvikle internationale standarder på menneskerettighedsområdet i overensstemmelse med artikel 21 i TEU;

34. opfordrer medlemsstaterne til at gøre EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik mere effektiv ved at anvende reglen om afstemning med kvalificeret flertal i Rådet, navnlig i forbindelse med menneskerettighedsrelaterede spørgsmål, især om spørgsmål, der falder ind under EU's handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati, og opfordrer til vedtagelse af sanktioner; opfordrer medlemsstaterne til at tale med en fælles, stærk stemme i multilaterale fora og handle i fællesskab, når de står over for kriser, som udfordrer Den Europæiske Unions kerneværdier og interesser, da dette er den eneste måde, hvorpå EU kan spille en førende rolle på den internationale scene og bruge sin indflydelse til at skabe positive forandringer og mere koordinerede svar på globale udfordringer, primært fremme og beskyttelse af menneskerettigheder, samt miljø- og klimarelaterede udfordringer;

35. gentager, at EU kun vil blive anerkendt og være troværdig og effektiv på den globale scene, hvis dets kerneværdier, navnlig respekten for frihed, demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og ligestilling, er troværdige udadtil, og at dette kun vil være muligt, hvis EU sikrer den interne og eksterne sammenhæng i sine politikker på disse områder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gå foran med et godt eksempel, nøje at værne om menneskerettighederne, sikre sammenhæng i forsvaret og overholdelsen af dets værdier og sikre et gunstigt miljø for civilsamfundet;

36. beklager, at autoritære regimer har misbrugt multilaterale institutioner i et forsøg på at neutralisere multilaterale menneskerettighedsinstitutioners og -mekanismers mulighed for at holde stater ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser; opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med ligesindede demokratiske allierede om at støtte en reform af multilaterale institutioner, således at de bliver mere modstandsdygtige over for autoritære regimers negative indflydelse; beklager også, at pladserne i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) ofte er besat af lande, som beviseligt har begået alvorlige menneskerettighedskrænkelser, og opfordrer EU's medlemsstater til at være yderst forsigtige i deres afstemningsmønstre og til at undgå at støtte lande, som kandiderer til at blive UNHRC-medlemmer, og som klart krænker menneskerettighederne;

37. mener, at menneskerettighedsdialoger med lande uden for EU kan være et nyttigt redskab til bilateralt engagement i at fremme og beskytte menneskerettighederne, forudsat at de gennemføres på en resultatorienteret måde og revideres regelmæssigt; minder om, at EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger skitserer en række kriterier for at indlede en dialog, herunder i hvilken udstrækning regeringen er villig til at forbedre situationen, graden af engagement, som regeringen har udvist i forhold til internationale menneskerettighedskonventioner, regeringens vilje til at samarbejde med FN's menneskerettighedsprocedurer og -mekanismer samt regeringens indstilling over for civilsamfundet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at foretage en regelmæssig vurdering af hver dialog som fastsat i EU's retningslinjer; insisterer på vigtigheden af at rejse individuelle sager i forbindelse med menneskerettighedsdialoger og sikre passende opfølgning og gennemsigtighed i disse sager;

EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder

38. glæder sig over udnævnelsen af Eamon Gilmore til EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder (EUSR) den 28. februar 2019; gentager, at udnævnelsen af EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder bør være genstand for en forudgående høring i Parlamentet; tilskynder EUSR til at fortsætte de diplomatiske bestræbelser på at forbedre effektiviteten af EU's menneskerettighedspolitik, konsolidere internationale alliancer for at fremme menneskerettighedsdagsordenen og overbevise samtalepartnere rundt om i verden om at vedtage og gennemføre politikker, der er i overensstemmelse med de høje standarder for demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet og god regeringsførelse samt folkeretten og de internationale standarder, navnlig den humanitære folkeret og international strafferetspleje; anbefaler endvidere, at EUSR intensiverer indsatsen for at sikre EU's interne sammenhæng i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af EU's udenrigspolitik på menneskerettighedsområdet; insisterer på, at hans regelmæssige rapporter til Rådet også deles med Parlamentet; opfordrer EU til at styrke synligheden af EUSR og gennemsigtigheden i stillingens aktiviteter og missioner,

herunder ved hjælp af et særligt afsnit på EU-tjenestens websted, gøre EUSR til en permanent stilling med tilstrækkelige ressourcer og mulighed for at tale offentligt for at rapportere om resultaterne af besøg i tredjelande og formidle EU's holdninger til menneskerettighedsrelaterede emner som led i en overordnet reform af EUSR's stilling;

Internationale aftaler

39. gentager sin opfordring til, at der systematisk indføjes menneskerettighedsklausuler i alle internationale aftaler, navnlig dem om handel og associering, mellem EU og tredjelande, og at de håndhæves og overvåges korrekt, herunder ved hjælp af målbare benchmarks og regelmæssige konsekvensanalyser, med inddragelse af Parlamentet og civilsamfundet; understreger, at disse bestemmelser bør indeholde mekanismer til at sikre, at de håndhæves effektivt, og procedurer, der fastsætter klare og troværdige følger af brud på aftalerne, herunder suspension eller, som en sidste udvej, EU's udtræden af aftalerne; opfordrer til bedre koordinering og kommunikation mellem de specialiserede aktører, der er ansvarlige for relevante politikområder såsom handel og menneskerettigheder, med henblik på en mere effektiv integrering af menneskerettighedsaspekter i handels- og investeringspolitikken; opfordrer indtrængende til, at der etableres uafhængige overvågningsmekanismer for menneskerettigheder i forbindelse med handelsaftaler og aftaler om udenlandske investeringer samt en uafhængig klagemekanisme, der kan give berørte borgere og lokale aktører en effektiv klageadgang;

40. understreger, at fremme og beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder i tredjelande kan opnås effektivt gennem anvendelse af konditionalitet i EU's økonomiske og politiske incitamenter såsom adgang til EU-finansiering, godkendelse i den generelle præferenceordning (GSP) og indrømmelse af yderligere toldlettelser samt af EU-Schengen-visumfritagelse; minder i denne forbindelse om, at Kommissionen i henhold til forordning (EU) 2018/1806 bør overvåge og regelmæssigt aflægge rapport til Parlamentet, herunder om menneskerettighedssituationen i de tredjelande, der er omfattet af visumfritagelsen, og bør suspendere visumfritagelsen i tilfælde af krænkelser i det pågældende land;

Instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde

41. opfordrer til gennemførelse af et passende budget for aktiviteter og støtte til fremme og beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) for at matche niveauet for Unionens engagement og ambition;

42. opfordrer Kommissionen til at overvåge og til som en del af sin årlige rapport at medtage et kapitel om overholdelse af menneskerettighederne og overholdelse af artikel 8 — de generelle principper for instrumentet i de partnerlande, der nyder godt af dens finansiering; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende foranstaltninger, herunder suspension af EU-midler til statslige aktører og omdirigering af støtte til civilsamfundet, i tilfælde af at støttemodtagerne i alvorlig grad krænker menneskerettighederne eller NDICI-principperne; opfordrer til større gennemsigtighed med hensyn til menneskerettighedsrelaterede bestemmelser i finansieringsaftaler og til en præcisering af mekanismen og kriterierne for suspension af sådanne aftaler i tilfælde af en krænkelse af menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstatsprincippet og i alvorlige tilfælde af korruption; opfordrer Kommissionen til fuldstændig at afstå fra at anvende budgetstøtte til tredjelandes regeringer som en operationel metode i lande, der er vidne til udbredte krænkelser af menneskerettighederne og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere;

43. opfordrer EU til at være særlige opmærksomme på at vurdere og forhindre enhver krænkelse i forbindelse med Unionens egne politikker, projekter og finansiering i tredjelande, bl.a. ved at etablere en klageordning for enkeltpersoner eller grupper, hvis rettigheder kan være blevet krænket ved EU-aktiviteter i disse lande;

44. glæder sig over den uvurderlige bistand, der ydes til civilsamfundsorganisationer verden over under det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, som udgjorde Den Europæiske Unions flagskibsinstrument i gennemførelsen af dens eksterne menneskerettighedspolitik; opfordrer til, at finansieringen til civilsamfundet og menneskerettighederne under det efterfølgende globale instrument styrkes yderligere;

45. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med EU-Udenrigstjenesten at udarbejde en ramme for EIB's årlige rapportering af sine transaktioner uden for EU med hensyn til overholdelse af de generelle principper for Unionens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU samt EU's strategiramme og handlingsplan for menneskerettigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at de projekter, der støttes af EIB, er i overensstemmelse med EU's menneskerettighedspolitik og -forpligtelser, og at der findes ansvarlighedsmekanismer for enkeltpersoner til at indberette overtrædelser i forbindelse med EIB's aktiviteter; opfordrer EIB til at videreudvikle sin politik om sociale standarder til at omfatte menneskerettighedspolitik på bankområdet; opfordrer EIB til at inddrage menneskerettighedsbenchmarks i sine projektevalueringer;

EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati

46. glæder sig over vedtagelsen af EU's handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati 2020-2024; udtrykker sin skuffelse over, at EU-Udenrigstjenesten ikke tog behørigt hensyn til Parlamentets og dets Underudvalg om Menneskerettigheders tilbud om aktivt at bidrage til forberedelsen heraf i en ånd af godt interinstitutionelt samarbejde;

47. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at afholde regelmæssige høringer med civilsamfundet og til at indgå i en struktureret og regelmæssig dialog med Parlamentets kompetente organer om gennemførelsen af den nye handlingsplan med henblik på at give Parlamentet mulighed for at spille sin rolle i handlingsplanens aktiviteter, navnlig gennem parlamentarisk diplomati, og effektivt udfylde sin kontrolfunktion; anbefaler, at der udarbejdes en række benchmarks og fremskridtsindikatorer med henblik på en effektiv overvågning af handlingsplanens gennemførelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at aflægge rapport om de fremskridt, der gøres med hensyn til at nå handlingsplanens mål i forhold til disse benchmarks; anmoder om, at EU-Udenrigstjenesten regelmæssigt følger op på Parlamentets beslutninger og debatter, der er relevante for handlingsplanens gennemførelse; insisterer på, at medlemsstaterne tager ejerskab over handlingsplanen og bidrager til den årlige rapport om dens gennemførelse ved at rapportere om deres egne aktiviteter, der udføres i henhold til dette strategiske dokument;

Reaktion på de globale menneskerettigheds- og demokratiudfordringer

Demokratisk regeringsførelse og skabelse af råderum for civilsamfundet

48. er af den opfattelse, at demokratisk regeringsførelse og retsstatsprincippet er under angreb på globalt plan som følge af en kombination af faktorer, herunder væksten i autoritær regeringsførelse og tiltagende populisme, øget ulighed og fattigdom, pres på civilsamfundet, udbredelse af falske nyheder, desinformation, cybertrusler og hybrid krigsførelse, politisk indblanding og kampagner, der gennemføres af eksterne aktører, tab af offentlige myndigheders troværdighed, polarisering af samfund og svækkelse af kollektive organisationer, der forsvarer offentlighedens interesser; understreger endvidere, at angreb på mediefriheden og forsøg på at manipulere den offentlige diskurs ved at sprede falske nyheder på de sociale medier aldrig har været så hyppige og så kraftige; udtrykker bekymring over, at autoritære praksisser såsom stigmatisering af civilsamfundsaktører som »udenlandske agenter« kopieres og udbredes globalt;

49. opfordrer EU og dets medlemsstater til fortsat at støtte styrkelsen af demokratiske institutioner og gennemsigtige og troværdige valgprocesser verden over, til at tilskynde til og frigøre demokratisk debat, bekæmpe uligheder, sikre civilsamfundsorganisationernes arbejde, støtte dialogen mellem forskellige samfundssegmenter, bekæmpe korruption og straffrihed og styrke domstolenes og ansvarlighedsmekanismens uafhængighed og upartiskhed; opfordrer EU til at styrke sine bestræbelser på valgobservationsområdet endnu mere og til et tættere samarbejde med internationale organisationer, navnlig med organisationer af særlig relevans såsom Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa;

50. understreger, at korruption og menneskerettighedskrænkelser er uløseligt forbundet; opfordrer EU til at sætte bekæmpelse af korruption på sin menneskerettighedsdagsorden; gentager EU's pligt til at beskytte organisationer for bekæmpelse af korruption, undersøgende journalister og whistleblowere, der arbejder for at afsløre korruption og svig;

Klimaindsats og menneskerettigheder

51. bekræfter, at fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og klima- og miljøtiltag er indbyrdes forbundne, navnlig fordi de internationale menneskerettighedsbestemmelser giver adgang til retlige klagemuligheder for genrejsning for de skader, der forårsages af klimaændringer, til gennemførelse af foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringer og til at holde stater, navnlig dem, forurener mest, virksomheder og beslutningstagere ansvarlige for deres reaktioner på klimaændringerne;

52. støtter en inklusiv og rettighedsbaseret tilgang til at styrke klimaindsatsen, der sikrer offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse i forbindelse med udarbejdelse, gennemførelse og revision af politiske beslutninger vedrørende klimaændringer og deres konsekvenser; bekræfter, at kampen mod klimaændringer går hånd i hånd med støtte til og beskyttelse af dem, der forsvarer planeten og dens naturressourcer, herunder jordrettigheds- og miljøforkæmpere og oprindelige samfund;

EU's tilgang til konflikter, ansvarliggørelse for krænkelser af menneskerettighederne og bekæmpelse af straffrihed

53. understreger kompleksiteten af moderne konflikter, som ofte udvikler sig internt på nationalt eller regionalt plan, undertiden i form af hybride angreb eller cyberangreb, involverer mange parter, herunder terrororganisationer og ikkestatslige aktører, og har katastrofale humanitære konsekvenser, navnlig fordi det er vanskeligt at skelne mellem

kombattanter og ikkekombattanter; opfordrer EU til at styrke sin reaktion på konflikter, tackle de grundlæggende årsager hertil, investere i konfliktforebyggelse og mæglingsbestræbelser, søge og bevare plads til politiske løsninger, etablere alliancer med ligesindede lande og regionale organisationer, yde yderligere økonomisk og teknisk støtte og personnel til civile eller militære missioner og fremme tillidsbyggende initiativer mellem krigsførende parter; opfordrer også EU til at sikre integrering af kønsperspektivet i alle disse bestræbelser og øge kvinders og unges rolle i forbindelse med konfliktforebyggelse og -løsning samt fredsbevarelse, humanitær bistand og genopbygning efter konflikter, retsopgør og fremme af menneskerettigheder og demokratiske reformer; opfordrer også EU til at bekæmpe menneskehandel og seksuel og kønsbaseret vold og sikre vedvarende adgang til vigtige og livreddende sundhedstjenester; insisterer på vigtigheden af at sikre sammenhæng i EU's politik i forbindelse med situationer vedrørende besættelse eller annektering af territorier; minder om, at den humanitære folkeret bør være retningsgivende for EU's politik i forbindelse med alle sådanne situationer, herunder i tilfælde af langvarig besættelse;

54. opfordrer alle regeringer til at give internationale observatører uhindret adgang til alle deres territorier, herunder EUSR, FN's højkommissær for menneskerettigheder og FN's særlige procedurer; understreger betydningen af at give de vigtigste internationale humanitære organisationer og internationale observatører uhindret adgang til de områder, der er berørt af igangværende konflikter og militær aggression;

55. opfordrer medlemsstaterne til nøje at overholde bestemmelserne i artikel 7 i FN's våbenhandelstraktat om eksport og eksportvurdering og EU's adfærdskodeks for våbeneksport ved at nægte enhver overførsel af våben og overvågningsudstyr, som ville medføre en risiko for, at den importerende stat eller ikkestatslig aktører kan begå eller fremme alvorlige krænkelser af menneskerettighederne eller den humanitære folkeret, herunder i forbindelse med den europæiske fredsfacilitet;

56. opfordrer medlemsstaterne til at oprette en menneskerettighedssøjle inden for rammerne af den europæiske fredsfacilitet, som bl.a. har til formål at styrke og støtte civilsamfundet, herunder gennem programmer med midler, der specifikt er afsat til støtte til menneskerettighedsforkæmpere som bidragydere til fredsopbygning; opfordrer medlemsstaterne til at overveje muligheden for at medtage obligatoriske menneskerettighedsgarantier og konsekvensanalyser i den fremtidige europæiske fredsfacilitet, herunder overholdelse af en robust politikramme for due diligence i forbindelse med menneskerettigheder (HRDD) på forsvars- og sikkerhedsområdet, inspireret af FN's politik for due diligence i forbindelse med menneskerettigheder;

57. bekræfter sin urokkelige støtte til Den Internationale Straffedomstol (ICC) og opfordrer de stater, der er parter i Romstatutten, til at stille passende finansielle ressourcer til rådighed for ICC med henblik på at sætte den i stand til at udføre sine opgaver inden for sit mandat; opfordrer ICC til at fortsætte sit arbejde upartisk og uafhængigt; opfordrer EU og dets medlemsstater til at tilskynde alle FN's medlemmer til at ratificere og gennemføre Romstatutten; opfordrer underskriverne af Romstatutten til at samarbejde med ICC; mener, at angrebene mod ICC er dybt beklagelige, og fordømmer endelig de individuelle sanktioner, som er blevet pålagt dets personale, navnlig sanktionerne mod ICC's chefanklager, som er uacceptable; opfordrer deltagerstaterne til at træffe konkrete foranstaltninger med henblik på at fjerne disse sanktioner og til at støtte dem, der er berørt af dem; understreger, at ICC er den eneste internationale institution, der har mulighed for at retsforfølge nogle af verdens mest forfærdelige forbrydelser og forsvare ofre, der ikke har andre klagemuligheder; anerkender det arbejde, der udføres af den uafhængige ekspertrevision, som har til opgave at indkredse områder, hvor der skal gennemføres reformer, og opfordrer ICC til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forbedre dens resultater, effektivitet og positive virkninger, navnlig for de samfund og ofre, der påvirkes af dens arbejde; anmoder EU og medlemsstaterne om fortsat at beskytte ICC's uafhængighed og upartiskhed mod angreb, der har til formål at lægge hindringer i vejen for international strafferetsplejes måde at fungere på; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge mulighederne og præsentere nye redskaber til at hjælpe dem, der udsættes for krænkelser af den internationale menneskerettighedslovgivning og af den humanitære folkeret, med at få adgang til det internationale retssystem og få oprejsning og erstatning, bl.a. ved at opbygge kapacitet i medlemsstaterne og tredjelande til at anvende princippet om universel jurisdiktion i deres nationale retssystemer;

58. gentager sin opfordring til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til at udnævne en særlig EU-repræsentant for humanitær folkeret og international retfærdighed med mandat til at fremme, integrere og repræsentere EU's engagement i bekæmpelsen af straffrihed;

59. opfordrer medlemsstaterne og EU's folkedrabsnet til at støtte FN's undersøgelseshold i forbindelse med indsamling, bevaring og lagring af beviser for forbrydelser, der begås nu og her eller er begået for nylig, således at de ikke går tabt;

60. udtrykker behovet for at sikre retfærdighed for alle ofre for krænkelser af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret og opfordrer i lyset af alle de igangværende væbnede konflikter til øjeblikkelig indstilling af fjendtlighederne; understreger, at det internationale samfund har et ansvar for at sætte en stopper for straffrihed og for de grove krænkelser, der er blevet begået i flere lande;

61. udtrykker alvorlig bekymring over brugen af seksuel og kønsbaseret vold som krigsvåben; understreger, at seksuelle forbrydelser og kønsbaseret vold i Romstatutten betragtes som krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden eller væsentlige bestanddele af folkedrab eller tortur; opfordrer til en samordnet indsats for at sætte en stopper for brugen af seksuel vold som krigsvåben; glæder sig over FN's Sikkerhedsråds resolution 2467 om konfliktrelateret seksuel vold og alle tilhørende resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, begyndende med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed, som bekræfter FN's Sikkerhedsråds tilsagn om at forhindre brug af seksuel vold som en krigs- og terrortaktik ved brug af alle til rådighed stående midler, herunder sanktioner og andre målrettede foranstaltninger mod gerningsmænd; understreger behovet for at sikre, at al nødvendig sikker medicinsk og psykologisk bistand og alle sådanne tjenester ydes til kvindelige ofre for krigsvoldtægter, herunder sikker abort, således som det er fastsat i den humanitære folkeret; opfordrer EU til at bekæmpe straffrihed for krænkelser af seksuelle og reproduktive rettigheder i konfliktsituationer og støtter kvinders og pigers ret til sandhed, effektive retsmidler og erstatninger for krænkelser af disse rettigheder; glæder sig endvidere over, at FN den 30. oktober 2019 oprettede en global fond for overlevende fra konfliktrelateret seksuel vold med henblik på at hjælpe dem med at få erstatning;

62. minder om FN's evalueringsrapporter om retshåndhævelse og bestræbelser på afhjælpende bistand i forbindelse med seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug begået af FN-personale og FN-relateret personale under fredsbevarende operationer; understreger nødvendigheden af, at FN, EU's medlemsstater og EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitiske organer hurtigst muligt og med den største beslutsomhed efterforsker, retsforfølger og dømmer alle ansatte — hvad enten de er ansat af FN, nationalstaterne og EU — der har begået seksuelle overgreb; minder om behovet for at reformere de relevante strukturer på en sådan måde, at der sættes en stopper for straffrihed for FN's og EU's personale, og ved, at der etableres velfungerende og gennemsigtige tilsyns- og ansvarliggørelsesmekanismer; finder det uacceptabelt, at retssager vedrørende påståede overgreb på nuværende tidspunkt fortsat er fuldstændigt frivillige og afhænger af det land, der har bidraget med tropper; er overbevist om, at sådanne alvorlige forbrydelser også ville kunne reduceres og forhindres gennem kurser og uddannelse; minder om, at det haster med at forhindre sådanne forbrydelser i fremtiden, også for at genoprette lokalbefolkningernes tillid til international fredsbevarelse;

63. fremhæver forbindelsen mellem menneskerettighedskrænkelser og den udbredte straffrihed og manglende ansvarliggørelse i de regioner og lande, der er berørt af konflikter eller karakteriseret ved politisk motiveret intimidering, forskelsbehandling, chikane og overgreb, bortførelser, politivold, vilkårlige anholdelser, sager om tortur og drab; opfordrer EU til at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe straffrihed og fremme ansvarliggørelse i lande, hvor straffrihedsdynamikken belønner dem, der bærer det største ansvar, og fratager ofrene deres handlemuligheder;

64. beklager nødvendigheden af at suspendere Sakharovprismodtageren Aung San Suu Kyi fra Sakharovprisfællesskabet, men glæder sig over beslutningen som reaktion på hendes passivitet og hendes accept af de igangværende forbrydelser mod rohingyaerne i Myanmar;

65. udtrykker bekymring over, at der sker udenretslige drab, tortur og andre krænkelser af menneskerettighederne i kampen mod ulovlig narkotika; gentager, at bekæmpelsen af kriminalitet ikke berettiger nogen krænkelser af menneskerettighederne, og opfordrer til en indsamling af bedste praksis, der indebærer en tilgang til skadesminimering, som er baseret på retsstatsprincippet;

66. roser det arbejde og bidrag til bekæmpelsen af straffrihed, som er udført af Agnès Callameld, FN's særlige rapportør om udenretlige, summariske eller vilkårlige henrettelser, idet hun har foretaget undersøgelser af formodede tilfælde af udenretslige mord i 2019, f.eks. om mordet på journalist Jamal Khashoggi, mens hun samtidig blev udsat for intimidering og trusler;

67. støtter reformer af retsvæsenet for at sikre dets upartiskhed og uafhængighed, herunder dem, der beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende rekruttering og udnævnelse af dommere, korruption og kønsskævheder inden for retsvæsenet;

68. opfordrer til en hurtig vedtagelse og gennemførelse af en autonom, fleksibel og reaktiv global EU-sanktionsordning for menneskerettigheder, den såkaldte »EU-Magnitskij-lov« som en væsentlig del af EU's eksisterende værktøjskasse til menneskerettigheder og udenrigspolitik, hvilket vil styrke EU's rolle som en global aktør på menneskerettighedsområdet, idet dette giver mulighed for målrettede sanktioner mod enkeltpersoner og ikkestatslige aktører og andre enheder, der er ansvarlige for eller meddelagtige i alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder former for systematisk korruption med relation til alvorlige menneskerettighedskrænkelser; glæder sig over vedtagelsen af globale sanktionsmekanismer for menneskerettigheder i et stigende antal lande; understreger vigtigheden af, at dette system er i overensstemmelse med EU's ordning med domstolsprøvelse; understreger nødvendigheden af at afsætte tilstrækkelige ressourcer til at muliggøre en effektiv gennemførelse heraf; opfordrer til, at der nedsættes et rådgivende udvalg på EU-plan med deltagelse af Parlamentet; understreger, at en sådan mekanisme vil bidrage til at bekæmpe menneskerettighedskrænkelser, bekæmpe straffrihed og beskytte menneskerettighedsaktivister og -forkæmpere rundt om i verden og på ny bekræfte betydningen af, at Den Europæiske Union reagerer på menneskerettighedssanktioner på en effektiv måde, hvilket derfor betyder anvendelse af afstemning med kvalificeret flertal; glæder sig over vedtagelsen af Rådets afgørelse om målrettede restriktive foranstaltninger til at afskrække fra og reagere på cyberangreb, der udgør en ekstern trussel mod EU og dets medlemsstater.

69. mener, at det globale udbrud af covid-19 ikke bør bruges som påskud til at undergrave sanktionsordninger; understreger imidlertid, at sanktioner ikke bør hindre leveringen af humanitær bistand, herunder lægehjælp, i overensstemmelse med den humanitære folkeret;

Menneskerettighedsforkæmpere

70. fordømmer de tilfælde af drab, vilkårlig tilbageholdelse, tortur, forfølgelse, chikane, intimidering, afpresning, digital og fysisk fjernovervågning og smædekampagner, som menneskerettighedsforkæmpere, deres familier og advokater og dem, der støtter og sympatiserer med dem, udsættes for; bemærker med stor bekymring det stadigt stigende antal af menneskerettighedsforkæmpere, der blev myrdet eller voldsomt angrebet i 2019 for at forsvare naturressourcerne og den enkeltes ret til at leve i et sikkert og sundt miljø; bemærker, at disse angreb i visse dele af verden har nået et farligt niveau; fremhæver i denne forbindelse menneskerettighedsforkæmpernes særlige sårbarhed og nødvendigheden af tilstrækkelig beskyttelse for at sætte dem i stand til at udføre deres vigtige arbejde uden chikane og forfølgelse; understreger den rolle, som trosbaserede organisationer kan spille med hensyn til at reagere på humanitære kriser, fremme fred, retfærdighed og respekt for menneskerettighederne, tackle ikkevold og fungere som mæglere i forhandlinger om konfliktløsning;

71. er navnlig bekymret over det stigende antal straffe, der afsiges uden sikkerhed for, at de minimumsstandarder for en retfærdig rettergang, der kræves i international ret, overholdes; opfordrer EU til fortsat at benytte sig af samarbejde og diplomati for at sikre, at retten til en retfærdig rettergang respekteres fuldt ud for alle personer;

72. opfordrer til, at alle angreb på menneskerettighedsforkæmpere bringes til ophør, at alle vilkårligt tilbageholdte løslades, og at de ansvarlige drages til ansvar; opfordrer EU og dets medlemsstater til at udvikle en strategisk vision på højt plan for at imødegå de tiltagende globale angreb på menneskerettighedsforkæmpere, herunder vedtagelse af utvetydige konklusioner fra Rådet for Udenrigsanliggender, hvori udenrigsministrene bør opfordre til en ambitiøs global EU-indsats til forsvar for menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer EU-institutionerne til at styrke deres støtte til menneskerettighedsforkæmpere som en central og integreret del af EU's eksterne menneskerettighedspolitik; understreger, at politisk dialog og samarbejde med myndighederne i tredjelande, observation af retssager, møder med menneskerettighedsforkæmpere under landebesøg, besøg hos tilbageholdte menneskerettighedsforkæmpere, omfordelingsstøtte og offentlige erklæringer er vigtige elementer til gennemførelse af denne politik; opfordrer EU og dets medlemsstater til at intensivere deres bestræbelser ved at handle mere forenet og anvende disse instrumenter på en sammenhængende og ensartet måde, uanset hvilket land der er tale om, i tilfælde, hvor menneskerettighedsforkæmperes rettigheder er blevet krænket; opfordrer EU og dets medlemsstater til i denne ånd at udgive årlige rådskonklusioner om menneskerettighedsforkæmpere, gøre status over deres indsats vedrørende menneskerettighedsforkæmpere og fastsætte strategiske forpligtelser på højeste niveau for menneskerettighedsforkæmpere; fremhæver den kontinuerlige indsats i 2019 af Parlamentet og dets Underudvalg om Menneskerettigheder med henblik på at støtte og henlede opmærksomheden på menneskerettighedsforkæmperes situation, herunder Sakharovprismodtagerne og indstillede kandidater, navnlig når de er i fare eller oplever, at deres rettigheder krænkes;

73. opfordrer EU til at sikre kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, der udsættes for kønsspecifik vold, adgang til beskyttelsesmekanismer og ressourcer, til at støtte dem politisk, til at øge de finansielle tildelinger til uafhængige civilsamfundsorganisationer, der fremmer kvinders og pigers rettigheder, og til som et bilag til EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere at vedtage en værktøjskasse, der vil sørge for, at EU kan tage praktiske skridt til bedre at opfylde behovene hos kvindelige menneskerettighedsforkæmpere i hele verden;

74. opfordrer EU og dets medlemsstater til at hæve ambitionsniveauet for at sikre løsladelse af fængslede menneskerettighedsforkæmpere, herunder opsigtsvækkende sager om fængslede menneskerettighedsforkæmpere, som illustrerer den måde, hvorpå undertrykkende regeringer verden over konsekvent anvender loven i et forsøg på at tilsværte menneskerettighedsforkæmpere og bringe dem til tavshed; understreger, at sådanne tilfælde omfatter Europa-Parlamentets Sakharovprismodtagere og finalister;

75. opfordrer indtrængende EU-delegationerne og medlemsstaternes repræsentationer til fortsat at anvende offentligt diplomati og initiativer til at rejse individuelle sager om menneskerettighedsforkæmpere og, hvor det er relevant, til at lette udstedelsen af nødvisa og yde midlertidig indkvartering i EU's medlemsstater;

76. opfordrer EU og dets medlemsstater til at forbedre adgangen til EU-visa i forbindelse med kortvarig flytning af menneskerettighedsforkæmpere, navnlig ved at medtage instrukser i EU's visumhåndbog om tildeling af lempelser til menneskerettighedsforkæmpere og deres familiemedlemmer, og til, at der arbejdes hen imod en ændring af de retlige instrumenter om visa, navnlig visumkodeksen;

77. glæder sig over fornyelsen i november 2019 med yderligere tre år af EU's menneskerettighedsforkæmpermekanisme ProtectDefenders.eu; minder om betydningen af denne mekanisme i forhold til de voksende behov og de mange forskellige problemer, som menneskerettighedsforkæmpere står over for; opfordrer til en styrkelse af denne mekanisme og en løbende revurdering heraf i overensstemmelse med dens behov;

Kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene

78. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre strategien for ligestilling mellem kønnene på en sammenhængende måde både i og uden for EU og til at træffe effektive og konkrete foranstaltninger til at imødegå tilbagegangen med hensyn til kvinders rettigheder, ligestilling mellem kønnene og seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;

79. minder om, at seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og passende seksualundervisning er menneskerettigheder; opfordrer EU og medlemsstaterne til at bekræfte kvinders umistelige ret til kropslig integritet, værdighed og selvstændig beslutningstagning, til at værne om menneskerettighedernes universalitet og udelelighed i alle sammenhænge og til at forsvare og fremme navnlig dem, der er mest truede, såsom seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder;

80. glæder sig over rådsformandskabets konklusioner, der blev støttet af 24 medlemsstater, om EU-handlingsplanen for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i de eksterne forbindelser for 2021-2025 (GAP III) med stærke forpligtelser og foranstaltninger om seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder; opfordrer i denne forbindelse til at styrke EU's støtte til tredjelande, navnlig til udvidelses- og nabolande, som er i færd med at gennemføre nye politikker og lovgivningsmæssige ændringer med henblik på at tilpasse de nationale retlige rammer til internationale forpligtelser og forpligtelser i tilknytning til verdensmålene for bæredygtig udvikling vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og piger, til at beskytte kvindelige menneskerettighedsforkæmpere, til at fremme kvinders seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder, til at sikre, at unge får en videnbaseret, fyldestgørende seksualundervisning, der gør det muligt for piger og unge kvinder at foretage en sikker overgang til voksenlivet, og til at forhindre og sætte en stopper for seksuel vold og kønsbaseret vold, kvindelig kønslemlæstelse og andre skadelige praksisser, herunder tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;

81. opfordrer endvidere EU og medlemsstaterne til at fremme ligestilling mellem kønnene og seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i alle deres foranstaltninger udadtil, herunder i multilaterale og bilaterale fora, med særlig vægt på marginaliserede eller sårbare grupper, såsom LGBTI-grupper, og på målet om at opnå universel sundhedsdækning gennem forbundne foranstaltninger for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og mod hiv;

82. opfordrer til at gå længere end blot at tackle de grundlæggende årsager til strukturelle uligheder mellem kønnene ved at sikre lige muligheder og styrke kvinders deltagelse;

83. påpeger behovet for at skabe et socialt og økonomisk miljø og betingelser, der gør det muligt for forældre at fortsætte deres faglige udvikling;

84. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage en fælles tilgang og samarbejde med internationale institutioner for at indsamle nye, sammenlignelige og disaggregerede data samt for at udvikle målrettede politiske og lovgivningsmæssige interventioner til at bekæmpe menneskerettighedskrænkelser og opfordrer Kommissionen til i sine samarbejdsforhandlinger og -aftaler med de pågældende lande at medtage forpligtelser og benchmarks for at udrydde kvindelig kønslemlæstelse;

85. minder om, at Istanbulkonventionen som den første universelt bindende traktat, der bekæmper vold mod kvinder og piger og vold i hjemmet, fastsætter benchmarket for internationale standarder, der skal ratificeres og gennemføres; gentager, at EU's tiltrædelse til Istanbulkonventionen er blevet anerkendt som en central prioritet i EU's strategi for ligestilling mellem kønnene 2020-2025; opfordrer EU og alle dets medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til at ratificere og gennemføre Istanbulkonventionen snarest muligt; opfordrer EU til at samarbejde med andre lande for at intensivere deres indsats inden for uddannelse, sundhed og sociale tjenester, dataindsamling, finansiering og programmering og for bedre at forebygge og sætte ind over for seksuel og kønsbaseret vold på verdensplan;

86. understreger, at indvandrer- og flygtningekvinder og -piger med behov for beskyttelse bør betragtes som rettighedshavere;

87. roser de fremskridt, der er gjort i forbindelse med EU's og FN's Spotlightinitiativ; opfordrer Kommissionen til at sikre, at projekter, der støttes af initiativet, arbejder hen imod at tage fat på de grundlæggende årsager til krænkelser af kvinders rettigheder, herunder opretholdelsen af skadelige kønsstereotyper;

Barnets rettigheder

88. gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at intensivere deres samarbejde og dialog med tredjelande, med børns rettigheder og beskyttelse som en prioritet, med det formål, at børns rettigheder respekteres overalt i verden, og at ingen børn lades i stikken; opfordrer i denne forbindelse indtrængende EU og dets medlemsstater til at samarbejde med partnerlandene og til at give tilsagn om yderligere finansielle midler, navnlig inden for rammerne af den officielle udviklingsbistand, med henblik på at imødegå globale udfordringer vedrørende sundhed og uddannelse af børn, herunder retten til uddannelse på ens modersmål, udryddelse af børnearbejde, bekæmpelse af vold, seksuelt misbrug og tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, menneskehandel og udnyttelse samt rekruttering eller anvendelse i væbnede konflikter, som millioner af børn er blevet ofre for; minder om, at barnets tarv omfatter beskyttelse, omsorg og sikkerhed i et miljø, hvor de kan vokse op med den støtte og beskyttelse, de har brug for, og få deres primære behov dækket; understreger, at uddannelse er et meget vigtigt redskab til at bekæmpe diskrimination og vold mod børn; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at lette børns adgang til uddannelse;

89. glæder sig over EU's indsats for at beskytte og fremme barnets rettigheder i anledning af 30-året for FN's børnekonvention og gentager sin opfordring til Kommissionen om at undersøge, hvordan EU som helhed kan tiltræde FN's børnekonvention;

Rettigheder for personer med handicap

90. glæder sig over ratificeringen i 2019 af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap og den valgfri protokol hertil; understreger, at det er vigtigt at tage fuldt ud hensyn til de specifikke behov hos personer med handicap; opfordrer EU til at indarbejde bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af handicap i sine politikker for EU's optræden udadtil og for udviklingsbistand i lighed med kampen for lige adgang til arbejdsmarkedet og adgang til uddannelse samt til at fremme løsninger, der gør det lettere for personer med handicap at fungere i samfundet; gentager vigtigheden af, at både EU's medlemsstater og dets institutioner effektivt gennemfører FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, navnlig med hensyn til EU's forpligtelser vedrørende humanitær bistand og internationalt samarbejde i alle relevante EU-politikker; understreger vigtigheden af ikke-forskelsbehandling og behovet for at indarbejde princippet om universel adgang på troværdig vis og sikre respekt for alle rettigheder for personer med handicap;

Rettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle

91. fordømmer stigmatisering, vilkårlig tilbageholdelse, tortur, forfølgelse og drab på LGBTI-personer og tilskyndelse til vold mod dem; beklager de voksende forskelle i udviklingen mellem de lande, der bevæger sig i retning af en bedre beskyttelse af LGBTI-personer, navnlig ved at afkriminalisere homoseksualitet, og de lande, der underminerer disse rettigheder og giver frit slag for forfølgelse, forskelsbehandling og stigmatisering af LGBTI-personer; mener, at voldshandlinger og -praksis mod personer på grund af deres reelle og opfattede seksuelle orientering, kønsidentitet eller -udtryk eller kønsegenskaber ikke bør gå ustraffet hen og skal udryddes;

92. opfordrer EU til at spille en ledende rolle med hensyn til at forsvare menneskerettighederne for LGBTI-personer og bekæmpe forskelsbehandling og stigmatisering af dem, såkaldt konversionsterapi, kønslemlæstelse og tvangssterilisation af transpersoner; opfordrer endvidere EU til at anvende alle de diplomatiske redskaber, det har til rådighed, til at fremme afkriminalisering af seksuelle forhold mellem samtykkende partnere af samme køn og til at foregå med et godt eksempel i bekæmpelsen af vold og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika gennem en effektiv gennemførelse af den nye LGBTI+-ligestillingsstrategi, både i og uden for EU; opfordrer EU og medlemsstaterne til omhyggeligt og konsistent at anvende EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for LGBTI-personer i alle foranstaltninger udadtil;

93. fremhæver, at covid-19-pandemien har ramt LGBTI-samfund hårdt på grund af et stigende omfang af vold i hjemmet mod LGBTI-personer, der blev tvunget til at isolere sig eller vende tilbage til diskriminerende familier og husstande, øget arbejdsløshed og hjemløshed, manglende adgang til livsvigtig lægebehandling såsom hiv-tjenesteydelser og kønsskifterelateret lægebehandling, hvilket har ført til, at LGBTI-personer i stigende grad gøres til syndebukke; opfordrer til, at LGBTI-personer inddrages i covid-19-hjælpeprogrammer;

Oprindelige folk

94. er alvorligt bekymret over oprindelige samfunds og enkeltpersoners lidelser og sårbarhed, der bl.a. skyldes klimaændringernes konsekvenser, covid-19-pandemien, tabet af deres jord og levebrød på grund af virksomheders aktiviteter og de dermed forbundne skader; beklager, at oprindelige folk fortsat udsættes for udbredt og systematisk diskrimination og forfølgelse på verdensplan, herunder tvangsfordrivelser, vilkårlige anholdelser og drab på menneskerettigheds- og jordrettighedsforkæmpere; anbefaler, at EU og dets medlemsstater medtager henvisninger til oprindelige folk og de rettigheder, der er indeholdt i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder, i de relevante og nye rammer for rettidig omhu og sikrer, at multinationale virksomheder holdes ansvarlige i tilfælde af misligholdelse af deres forpligtelser;

95. opfordrer EU, dets medlemsstater og deres partnere i det internationale samfund til at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på anerkendelse, beskyttelse og fremme af oprindelige folks rettigheder, herunder til deres sprog, landområder, territorier og ressourcer; glæder sig over det arbejde, som civilsamfundet og NGO'er udfører omkring disse forhold; bekræfter behovet for at oprette en klagemekanisme for indgivelse af klager over krænkelser og misbrug af oprindelige folks rettigheder som følge af multinationale virksomheders aktiviteter; minder om sin beslutning om at udnævne en fast ordfører for oprindelige folk i Parlamentet med det formål at overvåge oprindelige folks menneskerettighedssituation; opfordrer landene til at ratificere bestemmelserne i ILO-konvention nr. 169 af 27. juni 1989 om oprindelige folk og stammefolk;

96. opfordrer indtrængende regeringerne til at føre udviklings- og miljøpolitikker, der respekterer økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og inkluderer oprindelige folk og lokalbefolkninger i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling;

Racisme, racediskrimination, fremmedhad og dermed forbunden intolerance

97. glæder sig over Rådets vedtagelse i 2019 af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettigheder for så vidt angår ikkeforskelsbehandling i EU's optræden udadtil; opfordrer EU og dets medlemsstater til at anvende alle de redskaber, de har til rådighed, for at sikre, at de ansvarlige for krænkelser af rettigheder på grund af racisme, kaste (arbejde og afstamning), religion, etnisk eller national oprindelse gøres ansvarlige;

98. bemærker med stor bekymring omfanget og konsekvenserne af kastehierarkier, kastebaseret diskrimination og den permanente opretholdelse af kastebaserede menneskerettighedskrænkelser, herunder nægtelse af adgang til retssystemet eller beskæftigelse, vedvarende segregation, fattigdom og stigmatisering samt kasterelaterede hindringer for udøvelsen af grundlæggende menneskerettigheder og fremme af menneskelig udvikling; gentager sin opfordring til, at der udvikles en EU-politik om kastediskrimination; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at intensivere indsatsen og støtte initiativer i FN og i EU-delegationer og -missioner i tredjelande for at udrydde kastediskrimination;

99. minder om betydningen af aktivt at støtte inkluderende og antiracistiske initiativer, navnlig i betragtning af stigningen i fremmedfjendske og racistiske angreb verden over, i forbindelse med de øgede krav om social retfærdighed, der har givet anledning til en bølge af globale protester;

100. gentager, at undervisning spiller en central rolle i at afkræfte fordomme og stereotype forestillinger, fremme tolerance, forståelse og mangfoldighed, og fremhæver, at undervisning er et central redskab til at gøre en ende på strukturel diskrimination og racisme i vore samfund; opfordrer medlemsstaterne til at fremme politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling på alle områder; mener, at kampen mod racisme er et horisontalt anliggende, og at der bør tages hensyn hertil inden for alle EU-politiske områder;

101. opfordrer alle EU-delegationer og deres respektive kontaktpunkter for menneskerettigheder til konsekvent at overholde deres forpligtelse til at vurdere og analysere situationen med hensyn til ikkeforskelsbehandling og til at fremlægge den i deres landestrategier for menneskerettigheder og demokrati (HRDCS) under kapitlet om ikkeforskelsbehandling og udelukkelse samt de relevante afsnit heri om de specifikke grunde til forskelsbehandling og/eller for diskriminerede grupper; understreger, at opdateringerne vedrørende situationen med hensyn til ikke-forskelsbehandling i de årlige gennemførelsesrapporter fra HRDCS og missionschefernes rapporter er af afgørende betydning for forberedelsen af og orienteringen om menneskerettighedsdialogerne, og at det også fremgår af retningslinjerne, at EU skal tilskynde til og støtte civilsamfundets aktive deltagelse i multilaterale fora og mekanismer i forbindelse med forskelsbehandling på grundlag af kaste (arbejde og afstamning);

Nationale, etniske og sproglige mindretal

102. beklager, at mange lande på trods af deres internationale forpligtelser og tilsagn om at beskytte mindretal fører en politik med tvungen assimilering af nationale, etniske og sproglige mindretal ved at tilsidesætte deres grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder;

103. opfordrer regeringerne i EU's partnerlande til at respektere nationale, etniske og sproglige mindretals grundlæggende menneskerettigheder, herunder deres kultur, sprog, religion, traditioner og historie, for at bevare kulturer og mangfoldighed; gentager, at det er nødvendigt at opfylde de forpligtelser og engagementer, de har påtaget sig i henhold til internationale traktater og aftaler, såsom Europarådets henstillinger;

Tanke-, samvittigheds-, religions- og trosfrihed

104. er forfærdet over antallet af drab, angreb og forfølgelse, diskrimination, chikane og tilskyndelse til antagonisme, der har fundet sted, og de mange indskrænkninger af rettigheder, der blev indført i 2019 over for enkeltpersoner og grupper, der står for skud på grund af deres religion, tro, ateisme eller agnosticisme; bekræfter på ny sin støtte til ofre for vold på grund af religion eller tro og sin vilje til at udrydde denne form for vold; understreger behovet for at være særlig opmærksom på situationen for forfulgte religiøse grupper rundt om i verden, som udsættes for forskelsbehandling, trusler, blasfemilove, antikonverteringslove, nedrivning af deres religiøse samlingssteder, vold, slaveri, voldtægt, tvungne forsvindinger, henrettelser og folkedrab; fremhæver behovet for blandt andet at være særlig opmærksom på situationen for de forfulgte kristne rundt om i verden, som udgør langt størstedelen af de religiøse grupper, der står over for forskelsbehandling, vold og død;

105. udtrykker endvidere bekymring over misbrug og instrumentalisering af religion til at undergrave andre menneskerettigheder, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og LGBTI-personers rettigheder; beklager, at nogle lande allerede har, håndhæver eller søger at indføre love om straf for blasfemi, konvertering eller apostasi; understreger, at religions- og trosfrihed omfatter retten til ikke at tro, til at antage teistiske, ikke-teistiske, agnostiske eller ateistiske synspunkter og retten til apostasi;

106. opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at gennemføre EU's retningslinjer om fremme og beskyttelse af religions- og trosfrihed; gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om at foretage en gennemsigtig og omfattende vurdering af virkningsfuldheden og merværdien af den særlige udsendings stilling med udsigt til lancering af processen i forbindelse med Kommissionens fornyelse af dennes mandat og stilling; insisterer på, at dets arbejde efter vurderingen bør tildeles tilstrækkelige ressourcer til at øge EU's effektivitet på dette område; beklager forsinkelsen i forbindelse med denne vurdering; opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtighed i den næste særlige udsendings nominering, mandat, aktiviteter og rapporteringsforpligtelser og til at sikre, at de tilslutter sig alle menneskerettighedernes universalitet, udelelighed og indbyrdes afhængighed samt de europæiske værdier; minder Kommissionen om behovet for i tilstrækkelig grad at støtte den særlige udsendings institutionelle mandat, kapacitet og opgaver;

107. glæder sig over den globale udveksling om religion i samfundet, der blev lanceret af NF/HR i Bruxelles den 6. september 2019; anbefaler imidlertid, at der lægges lige stor vægt på intrareligiøse og tværreligiøse forhold; opfordrer i denne forbindelse til, at der udvikles EU-støtte til intern religiøs dialog på lokalt plan med henblik på at bekæmpe ekstremisme og hadefuld tale; opfordrer endvidere til, at målene om at fremme og beskytte tanke-, samvittigheds-, religions- eller trosfrihed integreres i en bredere vifte af EU-aktiviteter vedrørende menneskerettigheder;

108. gentager den betydning, det tillægger akademisk frihed, og opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at intensivere deres diplomatiske indsats gennem bilateralt og multilateralt engagement i forbindelse med trusler mod eller angreb på akademisk frihed fra statslige og ikkestatslige aktørers side, navnlig voldelige angreb på institutioner og medlemmer af akademikersamfundet, diskriminerende politikker eller praksis, uberettigede begrænsninger af eller pres på forskning eller ytringsfrihed og uretmæssig retsforfølgning eller tilbageholdelse; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at revidere de eksisterende støtte- og beskyttelsesmekanismer for menneskerettighedsforkæmpere med henblik på at udvikle kapaciteten til at identificere og yde bistand, herunder nødbeskyttelse og støtte, i sager, der involverer angreb på den akademiske frihed; opfordrer Kommissionen til at sikre fortsat støtte på højt plan til European Inter-University Centre for Human Rights and Democratisation og Global Campus of Human Rights and Democracy som et flagskib for EU's støtte til uddannelse i menneskerettigheder i hele verden;

Ytringsfrihed, mediefrihed og retten til information

109. fordømmer drab, kidnapning, fængsling, chikane og intimidering af og angreb, herunder med fysiske og retslige midler, på mange journalister, bloggere og whistleblowere samt kontrol med eller nedlukning af internettet og medierne; minder om, at ytringsfrihed og mediefrihed er et væsentligt grundlag for et demokratisk samfund; anerkender betydningen af retten til information i moderne samfund, herunder på modersmålet for alle etniske samfund, og den rolle, som alle former for kommunikation spiller i udviklingen af en pluralistisk kultur; minder om, at medierne bør overholde princippet om ikke-forskelsbehandling;

110. fordømmer visse regimers og myndigheder s forsøg på at tilintetgøre eller begrænse retten til ytrings- og mediefriheden, hvilket de illegitimt begrunder med, at det er nødvendigt for at styrke sikkerheden eller folkesundheden eller bekæmpe terrorisme, injurier, fornærmelser eller blasfemi; fremhæver den nye bølge af censur fra visse regeringers side, som bruger kampen mod falske nyheder under covid-19-pandemien som et dække;

111. fordømmer misinformation og propagandaangreb, der har til formål at delegitimere de værdier, som EU står for, og som er rettet mod mindretal; er dybt bekymret over den voksende udbredelse af hadefuld tale og opfordringer til vold i online- og offlinekommunikation, da dette udgør en direkte trussel mod retsstatsprincippet og de værdier, der indgår i menneskerettighederne; bemærker, at den øgede sociale og politiske polarisering, der forstærkes af algoritmer på de sociale medier, der anvender psykiske forførelsesteknikker, nærer radikalisme, forhindrer kritisk tænkning, gør dialog umulig og baner vejen for ekstremisme;

112. anbefaler, at der tilvejebringes den bedst mulige beskyttelse mod desinformationskampagner og fjendtlig propaganda gennem udvikling af en retlig ramme både på EU-plan og på internationalt plan for håndtering af hybride trusler, herunder cyber- og informationskrigsførelse; støtter fortsat initiativer, der bidrager til at skelne mellem falske nyheder eller propagandistisk misinformation og oplysninger, der er indsamlet som led i reelt og uafhængigt arbejde, der udføres af journalister;

113. understreger tilfældene af mediekoncentration i hænderne på enkeltpersoner samt den manglende gennemsigtighed i medieejerskabet, som begrænser den pluralisme, der er afgørende for adgang til upartisk information;

114. fordømmer på det kraftigste ubegrundede retssager mod journalister med det formål at ruinere dem gennem strategiske retssager mod offentlig deltagelse (strategic lawsuits against public participation — »SLAPP suits«) og bringe dem til tavshed, navnlig i korruptionssager; understreger behovet for at oprette platforme, der giver tidlig varsling, når journalister er i fare, samt platforme, der yder beskyttelse til deres arbejde, for at give andre journalister mulighed for at fortsætte de igangværende undersøgelser uden afbrydelse eller frygt for retlige konsekvenser;

115. minder om, at enhver begrænsning af ytringsfriheden eller mediefriheden skal tjene et legitimt formål i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, der er fastsat i artikel 19 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;

116. opfordrer EU til at gøre sit yderste for at beskytte ytringsfriheden, mediefriheden og dem, der forsøger at slå til lyd herfor; opfordrer EU og medlemsstaterne til at fordømme alle midler til fysisk eller retslig intimidering, der anvendes mod journalister i et forsøg på at bringe dem til tavshed; opfordrer indtrængende EU's særlige repræsentant til at være særlig opmærksom på beskyttelsen af mediernes frihed, uafhængighed og pluralisme i hele verden; understreger betydningen af at sikre en effektiv og systematisk gennemførelse af EU's menneskerettighedsretningslinjer vedrørende ytringsfrihed online og offline og af regelmæssigt at kontrollere deres virkninger;

117. fremhæver den fortsatte forandring i medielandskabet og den øgede anvendelse af sociale netværk i hele verden; understreger de udfordringer og risici, som denne udvikling indebærer, bl.a. hvad angår krænkelser af friheden til både offline- og onlineytringer, censur, databeskyttelse, hadefuld tale, chikane og journalisters og whistleblowers sikkerhed; opfordrer Kommissionen til at overvåge sociale medievirksomheders politikker og praksis, navnlig deres selvregulerende redskaber, som har konsekvenser for udøvelsen af ytringsfriheden i hele verden, og fremlægge forslag til ændring af politik eller lovgivning, hvor det er relevant;

Dødsstraf, tortur og andre former for mishandling

118. fordømmer brugen af tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling og dødsstraf, som fortsat anvendes i mange lande rundt omkring i verden; opfordrer de lande, der ikke allerede har gjort det, til at indføre et øjeblikkeligt moratorium for dødsstraf som et første skridt i retning af dens afskaffelse; glæder sig over den positive udvikling i 2019 af svækkelsen af den politiske støtte til at opretholde dødsstraffen i visse lande, som ikke har afskaffet den; beklager imidlertid, at visse nationale retsmyndigheders afgørelser har ført til en stigning i antallet af henrettelser i forhold til tidligere år; opfordrer EU til fortsat systematisk at fordømme anvendelsen af dødsstraf og gennemføre kommunikationskampagner mod dødsstraf over hele verden; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til i alle internationale fora at forsvare afskaffelsen og slå til lyd for, at denne holdning støttes i bredest muligt omfang;

119. bekræfter på ny, at det er fast besluttet på at forbyde tortur overalt i verden, bistå ofrene og drage torturbødlerne til ansvar; glæder sig over opdateringen af EU's retningslinjer for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf; opfordrer indtrængende alle medlemsstater og andre lande, der ikke har gjort det, til at ratificere FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og den valgfrie protokol hertil (OPCAT), hvis 35-års jubilæum blev fejret i 2019; anerkender civilsamfundsorganisationers og menneskerettighedsforkæmperes betydning for kampen mod tortur og andre former for mishandling;

Bekæmpelse af moderne slaveri og menneskehandel

120. opfordrer til en stærkere international indsats for udryddelse af moderne slaveri og menneskehandel og deres netværk med etablering af nye due diligence-forpligtelser for virksomheder til at identificere, vurdere, stoppe, forebygge og afbøde sådanne situationer og samarbejde med myndigheder om at forbedre de strafferetlige politikker mod menneskehandlere og dem, der udnytter eller drager fordel af moderne slaveri; minder om, at disse uacceptable arbejdsvilkår undergraver den menneskelige værdighed og de grundlæggende menneskerettigheder; opfordrer de stater, der ikke har gjort det, til at ratificere de ILO-konventioner, der er relevante for bekæmpelsen af disse svøber og børnearbejde;

Økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

121. opfordrer EU til at styrke sin indsats for at fremme og beskytte økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder gennem EU's udenrigspolitik og optræden udadtil, navnlig ved at gøre effektiv brug af menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler, herunder bestemmelser om arbejdskraft, og ved at investere i kultur og uddannelses som bærende kræfter for holdbar ændring; glæder sig over vedtagelsen af ILO's konvention om vold og chikane, som indeholder nye og bindende internationale arbejdsstandarder, som er afgørende for at fjerne disse svøber fra arbejdslivet og beskytte ofrene; understreger behovet for særlig beskyttelse af mødre på arbejdspladsen under og efter deres graviditet, herunder i forbindelse med mødres sundhed, barselsorlov og -ydelser, jobbeskyttelse og ikke-forskelsbehandling samt amning;

122. fordømmer det forhold, at krænkelser af arbejdstagernes og fagforeningernes rettigheder fortsat finder sted på verdensplan, og at foreningsfriheden, retten til at føre kollektive forhandlinger, retten til information, høring og deltagelse og retten til kollektive skridt samt retten til en rimelig løn, anstændige arbejdsvilkår og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen er hovedmål for sådanne krænkelser;

123. minder om, at adgang til kultur og uddannelse er grundlæggende menneskerettigheder; bemærker betydningen af kulturelt diplomati for at fremme værdierne fred og respekt for menneskerettighederne; opfordrer EU til at integrere kultur, uddannelse og de relevante beslægtede rettigheder i sin menneskerettighedspolitik i sine eksterne forbindelser;

Erhvervslivet og menneskerettighederne

124. glæder sig over de forsøg, som en række europæiske virksomheder har gjort for at gennemføre deres politikker for virksomhedernes ansvar, respektere menneskerettighederne og gennemføre de forskellige politikker og lovgivning, der er indført for at tilskynde til eller kræve rettidig omhu i forskellige medlemsstater; opfordrer EU-baserede virksomheder til at leve op til deres virksomhedsansvar ved at bevæge sig i retning af overholdelse af de etiske regler og standarder, der gælder inden for EU's indre marked;

125. opfordrer til, at der oprettes et EU-obligatorisk due diligence-system for menneskerettigheder og miljø, som pålægger virksomhederne at deltage aktivt i identifikation, vurdering, afbødning, forebyggelse og indberetning af eventuelle skadelige virkninger af deres virksomheder og forsyningskæder på menneskerettighedsområdet, der skal finde anvendelse for virksomheders organer, virksomhedsledere og driftsledere i tilfælde af overtrædelse og give ofrene adgang til domstolsprøvelse og retsmidler; glæder sig over meddelelsen om, at Kommissionens forslag vil omfatte en ansvarsordning; opfordrer Kommissionen til at overveje at undersøge muligheden for at indarbejde yderligere former for ansvar, herunder strafferetligt ansvar, for de alvorligste krænkelser;

126. anbefaler, at en retlig forpligtelse til at udvise omhu medtages som et specifikt element i dette instrument for at forhindre, at virksomheder i deres oversøiske forsyningskæder anvender moderne slaveri og børnearbejde; anbefaler, at et gennemsigtighedskrav bliver en del af due diligence-instrumentet for at gøre det lettere for ofre at få mulighed for klageadgang; opfordrer til effektive mekanismer til at beskytte dem, der indgiver klager, mod repressalier, herunder lovgivning til at afskrække fra »SLAPP-sager«; minder om de mange krænkelser af menneskerettighederne, der kan forekomme i forbindelse med udnyttelsen af naturressourcer;

127. understreger vigtigheden af, at alle lande gennemfører FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder fuldt ud, og opfordrer de EU-medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget nationale handlingsplaner for erhvervslivet og menneskerettigheder, til at gøre dette snarest muligt; tilskynder EU og dets medlemsstater til at deltage konstruktivt i arbejdet i FN's mellemstatslige arbejdsgruppe om transnationale selskaber og andre virksomheder for så vidt angår menneskerettigheder;

128. understreger, at der er behov for at oprette et internationalt bindende instrument til i den internationale menneskerettighedslovgivning at regulere multinationale og transnationale selskabers og andre virksomheders aktiviteter;

Nye teknologier og menneskerettigheder

129. er bekymret over, at en bred vifte af databaserede og nye teknologibaserede værktøjer anvendes som led i reaktionen på covid-19-pandemien; understreger de risici, som ofte er vanskelige at få øje på, og som de udgør i forbindelse med udøvelse af grundlæggende frihedsrettigheder, magtmisbrug og øget sårbarhed over for cyberangreb, når der ikke findes effektive tekniske og retlige garantier; udtrykker bekymring over den fortsatte brug af teknologi til at overvåge og begrænse ytringsfriheden og som et redskab til chikane; opfordrer EU til som førende, hvad angår fastsættelse af globale standarder for beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse, at indføre nye normer og bedste praksis, både med hensyn til anvendelse inden for EU og som løsninger, der kan efterlignes på verdensplan, med henblik på at undgå potentielt skadelige virkninger af nye databaserede redskaber;

130. minder om sin beslutning af 27. februar 2014 om anvendelse af bevæbnede droner ([8]) og udtrykker sin bekymring over anvendelsen af bevæbnede droner uden for de internationale retlige rammer; opfordrer endnu en gang EU til omgående at udarbejde retligt bindende rammer for anvendelsen af væbnede droner for at sikre, at medlemsstaterne, idet de overholder deres retlige forpligtelser, ikke begår lovløse, målrettede drab eller fremmer sådanne drab i tredjelande; opfordrer endvidere Kommissionen til at holde Parlamentet behørigt orienteret om anvendelsen af EU-midler til alle forsknings- og udviklingsprojekter i forbindelse med konstruktion af droner; opfordrer til, at der foretages analyser af indvirkningen på menneskerettighederne i forbindelse med fremtidige droneudviklingsprojekter; minder om sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer ([9]); opfordrer indtrængende NF/HR og medlemsstaterne til at forbyde udvikling, fremstilling og anvendelse af fuldautomatiske våben, som mangler meningsfuld menneskelig kontrol over de kritiske funktioner, der består i at udvælge og angribe mål; insisterer på, at der indledes internationale forhandlinger om et juridisk bindende instrument, der forbyder dødbringende autonome våben uden meningsfuld menneskelig kontrol; opfordrer indtrængende NF/HR og medlemsstaterne til at vedtage en fælles holdning med henblik på internationale forhandlinger i denne henseende;

([8]) EUT C 285 af 29.8.2017, s. 110.
([9]) EUT C 433 af 23.12.2019, s. 86.

Onsdag den 20. januar 2021

Migranter og flygtninge

131. opfordrer indtrængende regeringerne til at gøre en indsats for afhjælpning baseret på respekt for menneskerettigheder og værdighed og løsninger til at håndtere migranters og flygtninges sårbarhed og deres behov for beskyttelse i overensstemmelse med principperne om solidaritet og partnerskab og sikre klarhed, hvad angår tilstrækkelige og tilgængelige lovlige migrationsveje; opfordrer EU og medlemsstaterne til at tage fat på de grundlæggende årsager til migration, der får enkeltpersoner og familier til at forlade deres hjemland, fordi de ikke har mulighed for at leve i et værdigt og sikkert miljø;

132. gentager, at det er nødvendigt at bekæmpe kriminelle organisationer og enkeltpersoner, der er involveret i menneskehandel; beklager den dystre situation, som flygtninge i flygtningelejre står over for, deres manglende fremtidsudsigter, de lange ventetider for behandling af asylansøgninger og problemet med adgang til grundlæggende lægehjælp og for børns vedkommende til uddannelse; opfordrer indtrængende til, at der findes alternativer til anbringelse af migranter og flygtninge, der ikke indebærer frihedsberøvelse, og forkaster i denne forbindelse enhver umenneskelig eller nedværdigende behandling af migranter; understreger betydningen af at respektere menneskerettighederne, når der foretages obligatorisk sundhedsscreening, og understreger, at alle asylansøgere og migranter skal sikres adgang til væsentlige tjenester, herunder omfattende sundhedspleje; understreger betydningen af at opretholde retten til asyl i hele verden;

133. opfordrer de kompetente myndigheder i EU's medlemsstater til at behandle de personer, der ansøger om flygtningestatus, med velvilje og omhu og i overensstemmelse med retsstatsprincippet og til at understøtte familiesammenføring med henblik på at bringe de situationer, hvor flygtningene er adskilt fra deres nære pårørende, navnlig børn, til ophør;

Demokratistøtte

134. opfordrer EU til at øge sin støtte til demokratisk borgeraktivisme, som er vokset siden 2019 i forbindelse med den stigende populisme, nationalisme og autoritære regimer; opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke Unionens demokratistøtteprogrammer globalt ved at fremme prodemokratiske bottom-up-processer og opbygge institutionel modstandsdygtighed; fremhæver i denne forbindelse de demokratistøtteaktiviteter, der gennemføres af Parlamentet, herunder valgovervågning, mægling og uddannelses- og mentorprogrammer, som skal tilpasses udviklingen i situationen i partnerlandene, samtidig med at der tages hensyn til den kulturelle og nationale baggrund i de involverede tredjelande, med henblik på at styrke dialogen og partnerskabet med dem; tilslutter sig opfordringen i Rådets konklusioner af 14. oktober 2019 om demokrati og i EU's handlingsplan for 2020-2024 for menneskerettigheder og demokrati til at fremme en mere fleksibel, innovativ, langsigtet og konfliktfølsom tilgang til støtte til demokrati; glæder sig over og støtter i denne forbindelse det arbejde, der udføres af uafhængige organisationer, der arbejder på grundlag af Den Europæiske Unions kerneværdier og fremmer overgangen til demokrati i verden;

135. forpligter sig til at fremme større gennemsigtighed i de demokratiske processer, navnlig i forskellige ikke-statslige aktørers finansiering af politiske og emnebaserede kampagner;

o

o o

136. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's 74. Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder og cheferne for EU-delegationerne.